

หลักการเกี่ยวกับการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง
ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (ไทย-เอฟตา)
(๑)
เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎ

๑. ประเทศไทยได้เจรจาความตกลงการค้าเสรีกับสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (European Free Trade Association : EFTA) ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ ประเทศสมาชิก ได้แก่ สาธารณรัฐไอซ์แลนด์ ราชรัฐลิกเตนสไตน์ ราชอาณาจักรนอร์เวย์ สมาพันธรัฐสวิส โดยทั้งสองฝ่ายสามารถสรุปผลการเจรจาและร่วมลงนามในความตกลงฯ ในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘ และประเทศไทยตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินการกระบวนการภายในให้แล้วเสร็จเพื่อให้ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๗๐

๒. ความตกลงไทย-เอฟตากำหนดให้ผู้ส่งออกที่ประสงค์จะใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงไทย-เอฟตาต้องดำเนินการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองเพื่อใช้ประกอบการใช้สิทธิพิเศษดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้ผู้ส่งออกสามารถใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรได้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงไทย-เอฟตา กรมการค้าต่างประเทศจึงจำเป็นต้องยกร่างประกาศกรมการค้าต่างประเทศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการจัดทำเอกสารการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองภายใต้ความตกลงไทย-เอฟตา

(๒)

คำอธิบายหลักการหรือประเด็นสำคัญของหลักการของกฎ

๑. ผู้ส่งออกที่มีความประสงค์จะใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรตามความตกลงจะต้องจัดทำเอกสารการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง ซึ่งแบ่งผู้ส่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ผู้ส่งออกได้รับอนุญาต (an Approved Exporter)

(๒) ผู้ส่งออกทั่วไป (an Exporter) ให้ใช้เฉพาะสำหรับการส่งออกสินค้าที่มีมูลค่าไม่เกิน ๖,๐๐๐ ยูโร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๐ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๗๙ และให้ใช้กับการส่งออกสินค้าโดยไม่จำกัดมูลค่าได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๘๐ เป็นต้นไป

๒. ผู้ส่งออกจะต้องจัดทำเอกสารการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองที่สามารถแสดงถิ่นกำเนิดของสินค้าได้บนใบกำกับสินค้า (Invoice) หรือเอกสารทางการค้า อาทิ ใบเรียกเก็บเงินค่าสินค้า (Billing Statement) ใบส่งปล่อยสินค้า (Delivery Order) ใบรายการหีบห่อสินค้า (Packing List)

๓. ผู้ส่งออกจะต้องระบุประเทศที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin: ROO) ตามที่ความตกลงกำหนด

๔. ผู้ส่งออกได้รับอนุญาต (an Approved Exporter) จะต้องมีหมายเลขทะเบียนผู้ส่งออกได้รับอนุญาต (Authorisation Code) ตามที่ขึ้นทะเบียนกับกรมการค้าต่างประเทศ และมีเอกสารหลักฐานการตรวจคุณสมบัติทางด้านถิ่นกำเนิดของสินค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการค้าต่างประเทศที่ยังไม่หมดอายุ

๕. ผู้ส่งออกจะต้องรายงานการส่งออกสินค้าตามที่กรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด

๖. ผู้ส่งออกสามารถจัดทำเอกสารการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองภายในวันที่ส่งออกหรือภายหลังจากวันที่ส่งออก

๗. ผู้ส่งออกจะต้องเก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการจัดทำเอกสารการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเอง ไม่น้อยกว่า ๓ ปี นับแต่วันที่จัดทำเอกสารในแต่ละฉบับ

(๓)

บุคคลที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎ

ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกที่รับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองภายใต้ความตกลงไทย-เอฟตา

(๔)

เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้มีระบบอนุญาต

ไม่มีการใช้ระบบอนุญาต

กองสิทธิประโยชน์ทางการค้า

กรมการค้าต่างประเทศ

ตุลาคม ๒๕๖๙